

**Відокремлений структурний підрозділ
«Новоушицький фаховий коледж
Закладу вищої освіти «Подільський державний університет»**

СХВАЛЕНО

Рішенням Педагогічної ради
Протокол № 4

від «10» ЛЮТОГО 2022 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

Відокремленого структурного підрозділу

«Новоушицький фаховий коледж Закладу

вищої освіти «Подільський державний

університет»

Мирослава ІВАСИК

«лютого» 2022 р.

**ПОЛОЖЕННЯ
щодо протидії булінгу (цькуванню)
у Відокремленому структурному підрозділі
«Новоушицький фаховий коледж Закладу вищої
освіти «Подільський державний університет»**

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення регламентує організацію роботи щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) у Відокремленому структурному підрозділі «Новоушицький фаховий коледж Закладу вищої освіти «Подільський державний університет» (далі - Коледж) та розроблено у відповідності до чинного законодавства України, зокрема, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про запобігання та протидію домашньому насильству», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)» та відповідних нормативно-розпорядчих документів Міністерства освіти і науки України (додаток 1).

1.2. Основною метою щодо протидії булінгу є психологічне, фізичне, економічне забезпечення та підвищення ефективності освітнього процесу, формування негативного ставлення до булінгу, захист психологічного здоров'я і соціального благополуччя усіх його учасників: здобувачів освіти, педагогічних працівників та співробітників.

1.3. Головними завданнями є:

- ознайомлення здобувачів освіти, викладачів та співробітників коледжу з поняттям булінгу, його видами та проявами;
- навчання конструктивним формам спілкування, поведінкових реакцій;
- зняття деструктивних елементів у поведінці;
- творче вирішення конфліктних ситуацій;
- усвідомлення і прийняття індивідуальних відмінностей;
- розвиток адекватного рівня самооцінки й самоконтролю;
- формування навичок саморегуляції, внутрішніх афективних процесів та емоційної адекватності у контактах студентів з навколишнім світом;
- підвищення рівня самосвідомості здобувачів освіти, викладачів та співробітників коледжу, встановлення зв'язку із власним внутрішнім «я» та один з одним;
- вміння вільно висловлювати власні почуття.

2. ФОРМИ ТА ОЗНАКИ БУЛІНГУ

2.1. Булінг - це агресивна і вкрай неприємна поведінка однієї людини або групи людей по відношенню до іншої людини, що супроводжується постійним фізичним та психологічним впливом.

2.2. Визначаються такі форми булінгу:

1) фізичний булінг - умисні поштовхи, удари, стусани, побої, нанесення інших тілесних ушкоджень, різного виду знущання, образливі жести або дії, пошкодження особистих речей та інші дії з майном (крадіжка, грабіж, ховання особистих речей жертви), фізичні приниження та ін.;

2) сексуальний булінг - означає дії сексуального характеру, важко розпізнається, жертва сексуального булінгу панічно боїться розповісти про це іншим особам, замикається у собі, категорично відмовляється надавати будь-яку інформацію, може

вчиняти спроби суїциду;

3) психологічний булінг - насильство, пов'язане з дією на психіку, що завдає психологічного травмування шляхом словесних образ або погроз, переслідування, залякування, якими навмисно заподіюється емоційна невпевненість жертви.

Психологічний булінг поділяється на:

- вербальний булінг - образливе ім'я, з яким постійно звертаються до жертви, обзивання, поширення образливих чуток, словесне приниження, бойкот та ігнорування, залякування, використання агресивних жестів та інтонацій голосу для примушування жертви до здійснення певних дій, систематичні кепкування з будь-якого приводу;

- кібербулінг - новітній спосіб знущання з використанням електронних засобів комунікації, який включає приниження та цькування за допомогою мобільних телефонів, гаджетів, Інтернету.

2.3. Типовими ознаками булінгу (цькування) є:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін - кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);

- дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

3. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ

3.1. Цькування здобувачів освіти, викладачів або співробітників коледжу з боку оточуючого соціального середовища, так званий булінг, сьогодні одна з найбільш поширених проблем освітніх організацій, яка істотно збільшує ризик суїциду серед молоді; призводить до ескалації агресії і насильства в колективі, зниження успішності, емоційних і невротичних проблем.

3.2. Профілактика булінгу передбачає роботу за такими напрямками:

- *ознайомлення викладацького складу з особливостями поширення масових негативних явищ серед здобувачів освіти та загальноприйнятими у світі поняттями «булінг», «третирування», «цькування» з огляду на розуміння проблеми насильства над здобувачами освіти, викладачами, співробітниками коледжу та його видами (висвітлення матеріалів на засіданнях педагогічної ради, виховних годинах);*

- *просвітницька робота практичного психолога та соціального педагога серед молоді щодо попередження насильства з використанням основних форм просвітницької роботи, а саме: лекційної роботи, міні-лекцій, круглих столів, бесід, диспутів, годин відкритих думок, усних журналів, кіно лекторіїв, організації конкурсів, фестивалів, акцій, створення клубів із правових знань, організації на базі закладу освіти консультативних пунктів, де всі учасники освітнього процесу можуть отримати консультації практичного психолога, де можна провести зустрічі з працівниками правоохоронних органів;*

- *формування правосвідомості і правової поведінки здобувачів освіти, співробітників коледжу, відповідальності за своє життя, розвиток активності,*

самостійності, творчості студентів, створення умов для самореалізації особистості;

- формування у педагогічних працівників навичок ідентифікації насильства як у своїй поведінці, так і в поведінці здобувачів освіти, викладачів, співробітників коледжу з метою формування умінь відокремлювати існуючу проблему;

- *створення у Коледжі умов недопущення булінгу та відповідного середовища для профілактики та боротьби з негативними соціальними та психологічними наслідками цього явища;*

- зміцнення захисних сил особистості та організму в протистоянні цькуванню як для умовно здорових студентів, так і для тих, які вже мають якусь патологію;

- проведення бесід зі здобувачами освіти з метою профілактики булінгу, виступи провідних спеціалістів у системі профілактичної роботи щодо подолання різноманітних форм агресивної поведінки серед підлітків.

3.3. Основними функціями щодо протидії булінгу є:

- діагностика - соціальне і психологічне вивчення здобувачів освіти, викладачів і співробітників, моніторинг соціальних процесів та психічного розвитку окремих студентів, визначення причин, що ускладнюють особистісний розвиток, навчання та взаємини в колективі;

- корекція - здійснення психолого-педагогічних заходів з метою усунення відхилень в особистісному розвитку і поведінці, подолання різних форм девіантної поведінки (у разі недостатності психопрофілактичної роботи та за умови необхідності, своєчасності та ефективності застосування методів психокорекції та загальної психотерапії);

- реабілітація - надання психолого-педагогічної допомоги студентам, які перебувають у кризовій життєвій ситуації, з метою адаптації їх до умов навчання та соціального середовища;

- профілактика - своєчасне попередження відхилень в особистісному розвитку, міжособистісних стосунках, запобігання конфліктним ситуаціям в освітньому процесі, попередження наркоманії, алкоголізму, суїцидів, расової і соціальної нетерпимості, аморальному способу життя та ін.;

- психологічна просвіта - підвищення психологічної культури здобувачів освіти, викладачів та співробітників коледжу.

3.4. Організація тематичних акцій та виховних годин, які присвячені: здоров'ю, здоровому способу життя, особистісному розвитку, міжособистісному спілкуванню з метою попередження ситуацій булінгу.

3.5. Запровадження методу кейс-стаді (ситуаційного методу) в цілях антибулінгової роботи. Приклад: викладач пропонує студентам кейси з випадками булінгу. Завдання полягає в тому, щоб студенти у групах написали кращу кінцівку наданих сценаріїв. Виконана робота оцінюється викладачем та одногрупниками за такими критеріями: вираження емпатії до жертви булінгу у сценарії; запропоновані стратегії для реагування на інцидент; визначені ресурси для допомоги та підтримки особи; надання реалістичних стратегій для допомоги створити середовище, яке приймає та поважає відмінності.

3.6. Виховання здобувачів освіти здійснюють відповідно до принципів

науковості, системності, наступності, природовідповідності та зв'язку з реальним життям.

4. СВОЄЧАСНЕ РЕАГУВАННЯ НА ВИЯВЛЕНІ АБО ВСТАНОВЛЕНІ ФАКТИ БУЛІНГУ

4.1. Якщо здобувач освіти, викладач або співробітник коледжу став свідком булінгу, то він має повідомити заступника директора (відповідального за протидію булінгу), завідувача відділення, соціального педагога або практичного психолога, незалежно від того, чи поskarжилась йому жертва булінгу чи ні.

4.2. Після отримання звернення від здобувача освіти, викладача або співробітника коледжу, відповідна особа інформує директора Коледжу у письмовій формі про випадок булінгу.

4.3. Директор Коледжу розглядає звернення та призначає Комісію за фактом вчинення булінгу для з'ясування усіх обставин події.

4.4. У разі необхідності Комісія може запитувати додаткову інформацію, а також звертатися за консультацією та/або інформацією до працівників Коледжу, які є незацікавленими особами у ситуації булінгу.

4.5. До складу Комісії можуть входити психолог, соціальний педагог, батьки потерпілого та «булера», адміністрація Коледжу та інші зацікавлені особи.

4.6. У разі, якщо скарга щодо виявлення булінгу стосується неповнолітньої особи, Комісія обов'язково проводить зустрічі з батьками (законними представниками) неповнолітньої особи.

4.7. Якщо комісія визнала, що це був булінг, а не одноразовий конфлікт, то директор Коледжу зобов'язаний повідомити уповноважені підрозділи Національної поліції України та Службу у справах дітей.

4.8. Якщо Комісія не встановила факт булінгу, а потерпіла сторона не згодна з даним рішенням, то потерпілий може безпосередньо звернутись до підрозділів Національної поліції України.

ПЕРЕЛІК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ЩО РЕГУЛЮЮТЬ ПИТАННЯ ЩОДО ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ

1. Конституція України
2. Закон України «Про освіту»
3. Закон «Про фахову передвищу освіту»
4. Закон України від 18.12.2018 р № 2657-УІІ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)»
5. Конвенція ООН про права дитини (ратифіковано 27 лютого 1991 року).
6. Конвенція про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці № 182 Міжнародної організації праці (ратифіковано 5 жовтня 2000 року).
7. Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства (ратифіковано 20 червня 2012 року).
8. Рекомендація СМ/Кес (2009) 10 Комітету міністрів Ради Європи про викоренення всіх форм насильства щодо дітей.
9. Сімейний Кодекс України.
10. Кримінальний процесуальний Кодекс України.
11. Кримінально-виконавчий Кодекс України.
12. Кодекс України про адміністративні правопорушення.
13. Закон України від 24 січня 1995 року №20/95 - ВР «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» (зі змінами)
14. Закон України від 26 квітня 2001 року № 2402-ІІІ «Про охорону дитинства» (зі змінами).
15. Закон України від 7 грудня 2017 року №2229-УІІІ «Про запобігання та протидію домашньому насильству».
16. Спільний наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України від 19 серпня 2014 року №564/836/945/577 «Про затвердження Порядку розгляду звернень та повідомлень з приводу жорстокого поводження з дітьми або загрози його вчинення», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 вересня 2014 року за № 1105/25882.
17. Спільний наказ Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерства внутрішніх справ України від 7 вересня 2009 року №3131/386 «Про затвердження Інструкції щодо порядку взаємодії структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді та відповідних підрозділів органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї».
18. Лист Міністерства освіти і науки України 18.05.2018 № 1/11-5480 «Методичні рекомендації щодо запобігання та протидії насильству».